Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

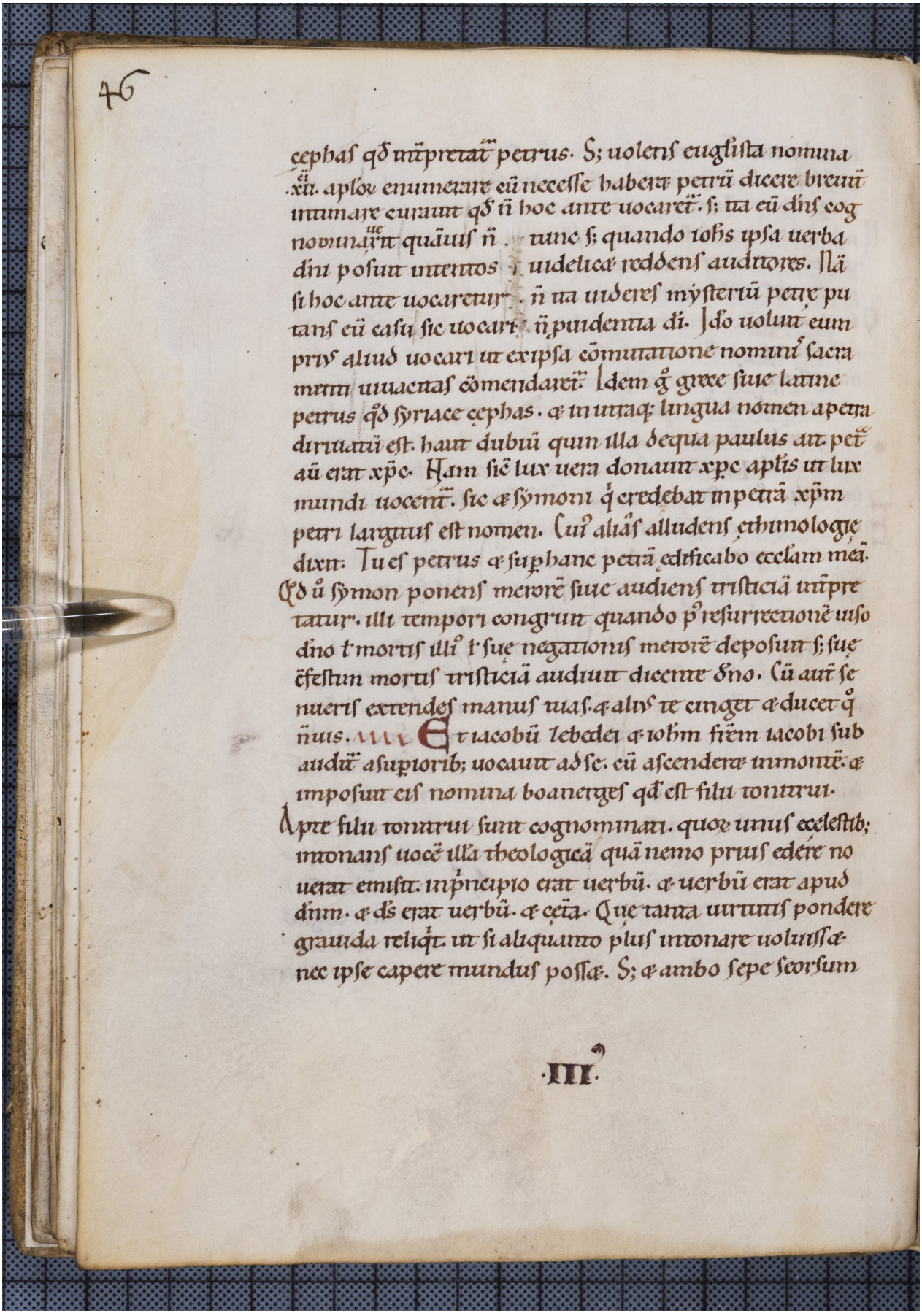

46

cephas qđ ūpretat petrus. S; uolens euglista nomina
xū. aplōr enumerare cū necesse habeat petrū dicere breuū
mmare curauit qđ ñ hoc ante uocaret. s; ta eū dns cog
nominauit quāuis ñ tunc s; quando tohs ipsa uerba
dni posuit mentes uidelicet reddens auditores. Nā
si hoc ante uocaretur ñ ta uideres mysterū petre pu
tans eū casu sic uocari ñ prudentia dī. Ido uoluit eum
prius aliud uocari ut ex ipsa cōmutatione nominis sacra
mtm uirtutis cōmendaret. Idem q̄ grece siue latine
petrus qđ syriace cephas. et in utraq; lingua nomen aperta
diuinitatis est. haut dubiū quin illa de qua paulus ait pet
aū erat xpc. Nam sic lux uera donauit xpc aplis ut lux
mundi uocent. sic et symoni q̄ credebat in petrā xpm
petri largitus est nomen. Cui aliās alludens ethimologie
dixit. Tu es petrus et supbanc petrā edificabo eccl̄am meā.
Qđ ū symon ponens merorē siue audiens tristitiā ūpre
tatur. illi tempori congruit quando p̄ resurrectionē uso
dno t mortis illi t sue negationis merorē deposuit s; sue
cfestim mortis tristitiā audiuit dicente dno. Cū aut se
nueris extendes manus tuas. et alius te cinget et ducet q̄
nuis. Et iacobū zebedei et iohm fr̄em iacobi sub
audit asuperiorib; uocauit ad se. cū ascendere in montē. et
imposuit eis nomina boanerges qđ est filii tonitrui.
Apte filii tonitrui sunt cognominati. quoz unus ecclesiib;
intonans uocē illā theologicā quā nemo prius edere no
uerat emisit. in principio erat uerbū. et uerbū erat apud
dnm. et ds erat uerbū. et cēta. Que tanta uirtutis ponder
grauida relict. ut si aliquanto plus intonare uoluisset
nec ipse capere mundus posset. S; et ambo pene seorsum

III